

§ 6.

For de Tienders Vedkommende, der ere henlagte til Lønning af Embeds- eller Bestillingsmænd, bliver Afsløsningssummen, eventuelt med Tillæg af Statskassens Bidrag efter § 3, at forvalte blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler, indtil anderledes ved Lov bestemmes. Af det saaledes forvaltede Beløb udbetales der vedkommende Beneficiarius en aarlig Rente, hvis Størrelse fastsættes af Kirkeministeren i Forhold til den aarlige Rente, som Stiftsøvrigheden gennemsnitlig oppebærer af de heromhandlede underdens Forvaltning værende Afsløsningssummer, dog saaledes, at Renten for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afsløsningen finder Sted, ikke bliver mindre end 4 pCt. aarlig, medmindre anderledes er bestemt ved Embedets eller Bestillingens Befættelse.

Overenskomster i Overensstemmelse med § 2, sidste Stykke, kunne med Stiftsøvrighedens Samtykke indgaaes imellem Beneficiarius og det sammesteds ommeldte Flertal af Tiendehderne, og om Afsløsningssummens Forvaltning og Forrentning gælde ogsaa da foranstaaende Regler.

§ 7. Naar en Kirketiende, paa hvilken der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ordnes i Overensstemmelse med den Stilling, som de „selvejende Kirker“ nu indtage, dog uden Anvendelse af D. L. 2—22—64. Af Afsløsningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kunne vedligeholdes i fuldkommen god Stand og opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Vin og Brød, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt af 4 Medlemmer, valgte for hvert Tilfælde, 2 af Tiendeejeren og 2 af Tiendehderne. Kirkeministeren kan, hvor det efter Omstændighederne maatte findes fornødent, bestikke en bygningskyndig Mand til at tage Del i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Den af Kommissionen saaledes fastsatte Kapital henlægges til Kirken og indbetales blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Det Beløb, hvormed Afsløsningssummen overstiger denne Kapital, udbetales til Tiendeejeren eller efter Omstændighederne Pantnaverne.

Hvor der til en Kirke hører Kapitaler, Arvesæsteafgifter og deslige, forblive disse ved Kirken, hvorhos følger, at der maa finde en tilsvarende Forhøjelse Sted af den Tiendeejeren tilfaldende Del af Afsløsningssummen. Hører der til Kirken Sorder, og Tiendeejeren ønsker at erhverve disse, bliver det at afgøre af Ministeriet efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden, om Sorderne skulle overdrages til ham eller forblive ved Kirken. For at bestemme, i hvilket Forhold Sordernes Værdi staar til Afsløsningssummen, skulle Sorderne vurderes paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Anbringelse af umyndiges Midler i faste Ejendomme. Naar Kommissionen har afgivet sinkendelse, kan den eller de, der have begæret Afsløsningen, forlange Sagen standset.

Hvor Kirken selv ejer Tienden, bliver hele Afsløsningssummen indtil videre at henlægge til denne. Stiftsøvrigheden repræsenterer i saadant Fald Tiendeejeren.

§ 8.

Landbrugsministeren beffikler Tiendeafsløsnings-Kommissioner, en for hver Amtsraadsstreds. Begæringer om Tiendeafsløsnung skulle indgives til vedkommende Kommissioner. Han giver de paagældende Underretning om, hvilke Oplysninger og Dokumenter der skal tilvejebringes, og naar disse ere tilvejebragte, indkalder han ved offentlig Befendt-